

Dünyanın geçici zevklerine aşk ile bağlanan bir kimse, sonuçta ne gibi durumlarla karşı karşıya kalır?

Bu soruya cevaplamaadan, varlık âleminin yaratılış amacını iyi belirlemek gerekir. Allah bu dünyayı isim ve sıfatlarının yansıma alanı olarak yaratmış; sanatını, maharetini, hakimiyetini kâinatla ortaya koymuştur. Dünyayı insanın sonsuz hayatı için bir çiftlik, kabiliyetlerinin gelişmesi için bir imtihan salonu, Allah'ın eşsiz sanat harikalarını seyretmek için, sergi ve fuar konumunda yaratmıştır.

Dünyanın mahiyetini bu şekilde bilmeyen ya da kabul etmeyen insanlar, onun fani ve aldatıcı yüzüne âşık olurlar. Bu dünyadan sonraki ebedî hayat için kendisine verilen akıl ve kalplerini, onun geçici zevklerine sarf ederler. Kendilerine verilen maddî ve manevî nimetlerin, sadece nefislerinin tatmini için verildiğini düşünürler. Allah rızası yerine insanların takdir ve alkışlarına itibar ederler. Ahiret âlemine ait makam ve mertebeler yerine dünyaya ait makamları arar, onları isterler. Dünyaya sadece zevk alınacak bir yer itibarıyla baktıkları için, kısa bir zaman sonra doğru düşünme ve sağlıklı karar verebilme yeteneklerini kaybederler. Zamanla bu yaşayış tarzlarını hayat felsefesi hâline getirirler. Dine ait konulara karşı önce kayıtsız kalır, sonra; cephe alırlar. Sonuçta ilâhî gerçeklere karşı idrakleri kısırlaşır, değerlendirmeleri basitleşir, imkânsızlığı çok az bir dikkatle anlaşılabilir bir konuyu yahut dış kaynaklı bir hurafeyi değerlendirmekten aciz kalırlar. Gerçeği olmayan aldatmacalara çabuk aldanırlar.